
Canigó XXI.

Número 36

Fundació Privada Canigó

Juliol 201

1978-2013
35 anys

35 ¹⁹⁷⁸⁻²⁰¹³
anys

Sumari

Presentació.....	2
L'Entrevista.....	4
L'Eix temàtic.....	13
Contes i poesies	28
Parlem de cuina	30
Rutes turístiques.....	32
Altres	35
Passatemps	36

Benvolgudes famílies i lectors en general, en aquest nou número de la revista teniu l'oportunitat de seguir, a grans trets, algunes de les activitats que els diferents serveis han portat a terme. Com podreu veure, només donant un cop d'ull a la portada, el tema treballat durant el primer semestre de l'any 2013 han estat els mitjans de comunicació i, especialment, el món del cinema i, com ja és habitual, aquest tema ha estat l'eix central sobre el qual s'han anat dissenyant les diferents activitats i línies de treball.

Des d'aquí vull donar les gràcies al grup de Teatre "La Cubana" per la seva simpatia i per haver-nos dedicat unes hores del seu temps. Van estar un matí entre nosaltres, repartint bon humor, alegria i teatre del bo.

Fixeu-vos en els articles elaborats pels nois i la seva manera de viure les diferents activitats i esdeveniments. Des del Carnestoltes, amb les disfresses treballades en relació al cinema, fins els diferents jocs,

dissenyats per estimular les característiques individuals i grupals, passant per l'acostament a la història, en aquest cas del cinema.

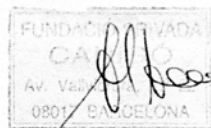
Us recomano que us atureu una estoneta en l'article que el grup de SOI ens explica la seva sortida a TV3 i Catalunya Ràdio.

Els contes "El drac Xen es jubila" i "Troba el teu Sant Jordi" m'han semblat molt originals i ingeniosos, unificant, una vegada més, el compte clàssic de Sant Jordi amb elements més moderns i originals.

No us perdeu les receptes de cuina elaborades des del SOI i de la LLAR.

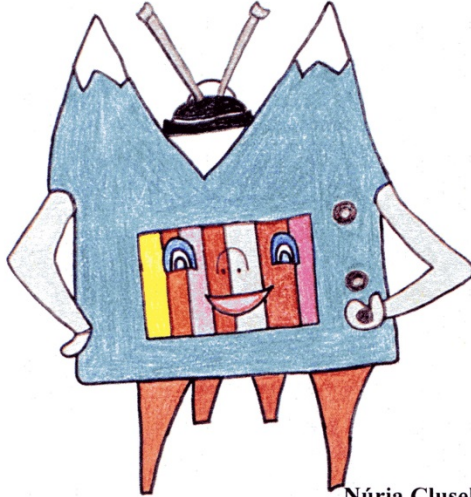
M'ha cridat molt l'atenció la passejada que ens ofereixen des de la USAP, acostant-nos cada vegada a indrets interessants de la nostra ciutat.

Us desitjo a tots que passeu un bon estiu i que ens retrobem ben aviat.

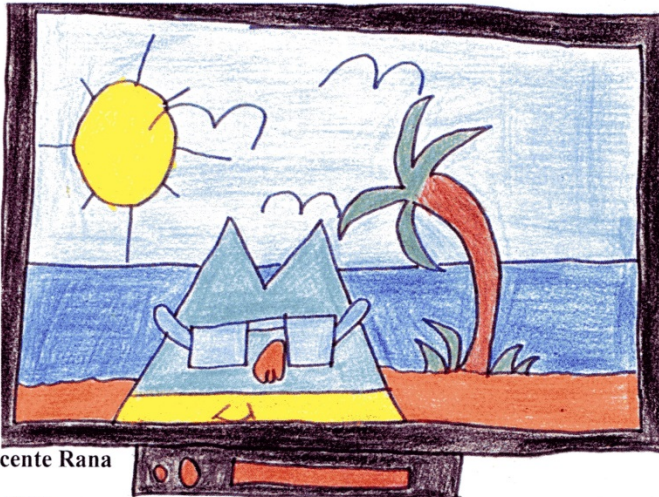
Signat: Josep Casabó

L
A
B
A
N
S

Núria Clusella

-STO-

Vicente Rana

-SOI-

E
L
D
E
S
P
R
È
S

Tot just fa un any, el 27 de juny de 2012, la companyia de teatre "La Cubana" va visitar Canigó. Els onze actors i actrius que en aquells moments representaven "Campanades de boda", van ser entrevistats per un grup de nois i noies de l'STO, del SOI i de la USAP. Val a dir que l'entrevista no va ser gaire convencional ja que a cada pregunta hi havia un munt de respostes. Més aviat va resultar una bona conversa on els nois van poder gaudir d'un improvisat espectacle amb música i un ball al final. Amb

una gran dedicatòria i una fotografia amb els entrevistadors va acabar l'entrevista. Després, tots els actors van realitzar una visita per les instal·lacions de Canigó i van dinar amb nosaltres. Des d'aquí volem agrair la seva amabilitat i us convidem a llegir l'entrevista que de ben segur us agradarà i, potser, fins i tot, us faci riure en algun moment, com no podia ser d'una altra manera venint de "La Cubana".

Silvia Bonet
-monitora SOI-

Pregunta: Abans de treballar a "La Cubana", havieu fet teatre?

Resposta: Mai havia treballat al teatre.

R.- Jo tampoc.

R.- Teatre amateur, musicals, funció a l'escola.

R.- En grups petits, fent màgia sortia de les caixes, anava fent coses de teatre, el que es podia.

R.- Jo també, abans d'estar a "La Cubana", vaig fer alguna cosa de teatre. Teatre per a nens, també vaig dirigir una coral de gent gran.

R.- Jo igual, teatre infantil. Classes per a nens, per a gent gran i a l'hora, de perruquera, cambrera, a la fàbrica.

R.- Jo he fet molt de teatre ara, però abans no n'havia fet mai. Jo els ajudo a oficines, que ells puguin fer tot el que han de fer, a controlar el vestuari, a trobar un teatre per poder actuar, a fer publicitat i tot plegat.

R.- Quan necessitem una cosa, li diem: "Pol" i el Pol va i ens ho fa.

R.- No m'atreveixo mai a pujar a un escenari.

R.- Perquè és tímid.

P.- Per què la companyia decideix el nom de "La Cubana"? Com va sorgir el nom?

R.- Perquè la companyia es va crear a Sitges, i a Sitges hi havia molta

tradició que la gent marxés a Cuba a fer fortuna i quan tornaven amb molts diners es feien cases molt maques, cases que encara existeixen. Aquesta gent que va anar a Cuba i van tornar, els anomenaven els cubans i, aleshores, com era una cosa de complir un somni, una aventura, vam pensar que un grup de teatre era un somni i també una aventura i per això li vam posar “La Cubana”.

P.– Què penseu que us diferencia d’altres companyies de teatre?

R.– El que per a mi diferencia aquesta companyia d’altres en les que he estat, és que en aquesta moltes coses les fan a oficina, però moltes altres les fem nosaltres mateixos. Ens pentinem, ens vestim, aprenem a pentinar-nos i a vestir-nos, a fer fotografies, segons els personatges a tocar la pandereta... És una companyia molt artesanal, tot es fa amb molt de

compte i estimació. En altres companyies on he estat, això no passa. És la diferència més gran.

R.– “La Cubana”, sempre ha estat una companyia amb una filosofia molt amateur, és a dir, de gent no professional. Una companyia amateur, s’ho fan tot ells mateixos, aquesta filosofia i forma de ser, aquesta forma de treballar ha anat evolucionant i dintre del professionalisme, un cop ja vius només del teatre, segueixes mantenint aquesta fórmula i això pot ser una de les diferències amb d’altres companyies que contracten actors ja formats i que no són tan amateurs com “La Cubana”, però evolucionen cada cop menys.

R.– Una cosa que també diferencia “La Cubana” d’altres companyies és el producte.. És a dir, les obres de teatre de “La Cubana”, generalment el públic també és actor, les altres companyies acostumen a treballar en l’escenari sols i “La Cubana” no. “La Cubana”, participa amb el públic i el públic amb “La Cubana”. Aquesta és una diferència força gran amb la resta de les companyies de teatre.

P.– Com va néixer i qui va crear “La Cubana”?

R.- Va néixer per una inquietud d'un grup d'amics que vivien a Sitges i els agradava el teatre. Es van ajuntar i van formar una companyia la qual va fer diverses representacions. La va crear Jordi Millan i Vicky Planas, cap del dos està aquí, però ells van ser els que van portar la iniciativa d'aquest grup ara fa 32 anys.

P.- Quants són ara?

R.- En aquesta obra que estem representant ara som 11 actors. La majoria som els que estem aquí, falten... 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9... Falten 2. Cinc nois i sis noies, però a la representació, surten molts personatges. En surten 35 de personatges. Cada un de nosaltres, normalment, fem més d'un personatge. Així que tu surts, fas una escena, te'n vas i et canvies, et poses una perruca, et maquilles diferent, et canvies de roba, et poses unes dents postisses i tornes a sortir. A part d'això també treballen els tècnics que ens ajuden amb els llums, els del so, el regidor, els de la oficina, som molta gent treballant.

R.- Entre tota la gent que està treballant a la representació, som gairebé 30 persones.

P.- És molt dur ser actor, actuar al teatre?

R.- No. És molt divertit perquè jugues, estàs tota l'estona jugant. Hi ha una cosa, que és que quan fas una feina que t'agrada, per molt dura que pugui ser o per molt difícil o per molt pesat o per molt avorrit, sempre tens la satisfacció quan està fet, el resultat és molt bo, dur és picar pales i fer carreteres, depèn si t'agrada o no, perquè si a algú li agrada picar terra, escolta'm, encantat de la vida. Vull dir: a nosaltres ens agrada fer teatre i en fem. Si a tu t'agrada el que fas, és el millor i nosaltres tenim aquesta sort.

R.- A casa meva, si em queixo, em diuen "mira, no et queixis, que a tu t'aplaudeixen" que a poques feines t'acaben aplaudint.

P.- És difícil actuar davant de molta gent?

R.- És igual de difícil davant de molta que de poca. El compromís és el mateix.

R.- A nosaltres no ens fa vergonya.

R.- No, no. Això no és veritat eh!

R.- Ell no té vergonya, si tens vergonya és molt difícil, però si no en tens, és molt fàcil!

R.– Bé, i si ets actor i tens vergonya, te l'has d'empassar d'alguna manera.

R.– Sí, som vergonyosos i tímids!

R.– Però ho dissimulem molt bé. Passa que quan et poses davant de gent, la possibilitat de fer el ridícul o que pensis que no agrada és una mica difícil de portar. Saber que et poden criticar i et poden jutjar és una mica dur, però com que t'agrada la feina que fas gaudim ensenyant allò que fem.

R.– Saps per què comporta aquesta dificultat o aquest tipus de vergonya, aquesta por al ridícul? Perquè és com si sempre estiguessis davant d'un jurat, cada dia estàs fent un examen. Per què? Perquè et poden criticar, poden riure, plorar o poden fer el que sigui, valoren la teva feina, aleshores clar, cada dia l'has de fer bé, perquè si la fas malament, saps que a aquella

gent no li agradarà el que fas i per això sempre estàs una mica amb nervis, tens cagarrines abans de començar.

P.– Quin consell donaries a una persona que vol fer teatre?

R.– Que gaudeixi, que no ho faci per guanyar diners, sinó perquè li agrada. Si ho fa per guanyar diners, va malament.

R.– Que no es rendeixi, que acaba arribant, que si realment el que vols fer és teatre, si vols estar en una companyia gran com La Cubana, si de veritat ho desitges molt molt i molt i treballes molt, molt, molt, acaba arribant. Pacència, confiança i constància, però, sobretot, confiança en un mateix, seguretat perquè sinó, no pots pujar a l'escenari.

R.– Passar-s'ho molt bé! Oi que vosaltres feu teatre? Oi que quan va millor és quan us ho passeu bé? I no penseu “ho estic fent bé o no”? És el mateix, tu ho fas i ho fas perquè vols.

R.– A més, qui ho està mirant també s'ho passa bé.

P.– És important el maquillatge a les vostres actuacions?

R.– I tant! És molt important perquè cadascú fem molts personatges: una

perruquera, una fotògrafa, una brasilerera i una índia, índia de la Índia, no de les plomes! Et poses una perruca diferent per cada personatge, et pintes i et poses dents de mentida i semblés diferent. Sense maquillatge seria tota l'estona aquesta cara.

R.- És com quan és carnestoltes.

P.- Quant temps trigueu a maquillar-vos?

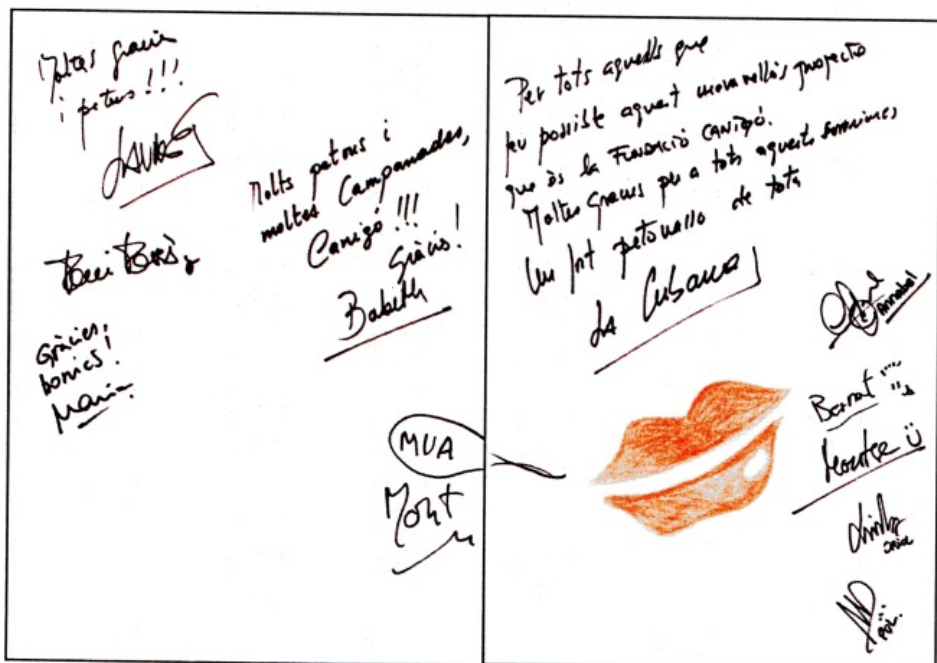
R.- Depèn, abans de començar la funció amb més calma, però després com que hi ha canvis tan ràpids de diversos personatges, doncs imagineu! Hi ha una companya que surt

amb un personatge per un costat i passat un minut i mig ha d'entrar amb un altre personatge per l'altre. Tornar a maquillar-se, tot ho ha de fer en 30 segons!

R.- Ho has de tenir tot mesurat perquè en aquell minut i mig has de canviar: perruca, maquillatge, vestuari, sabates... Això també s'ha d'assajar perquè no pots arribar tard.

P.- Com dissenyeu el vestuari i el decorat?

R.- Hi ha una persona que dissenya el decorat, una altra el vestuari, una persona que et diu com has de ballar,

els passos que hem de fer, una altra que et diu com ens hem de maquillar, hi ha creadors, que ho creen tot. Després hi ha un director, que diu “això sí, això no”. Nosaltres només obeïm.

R.— En aquesta companyia, en aquest espectacle, el director té una imatge aquí dintre (senyala el cap) i ens l'explica, nosaltres intentem assimilar el que ens diu i com ho està veient, llavors se li poden fer propostes. Per abaratir costos, pensem en totes les coses que tenim en el local, de les escenografies de tots els espectacles anteriors, llavors, se'ns acudeixen coses: uns ferros que tenim poden ser portes i ho proposes segons has imaginat el que t'ha explicat el director, i si li sembla bé, les pintem i adoptem tot aquest material d'altres espectacles i així reciclem.

P.— Quantes vegades us canvieu de vestuari durant l'actuació?

R.— Jo 7 vegades de personatge. Fem canvis ràpids. Una noia que no hi és, la Meritxell, en té 12.

R.— Jo guanyo, en tinc 13. Però no són 13 personatges diferents.

R.— Jo en tinc 6.

R.— Jo només 3, vaig tranquil·la.

R.— Alguns són molt ràpids, passem de roba normal a un vestit de casament!

R.— Ho has de tenir molt organitzat. Primer em posaré un bigoti, després una camisa i uns pantalons, després les dents...

R.— Fins i tot, algunes vegades et poses un vestit i a sobre un altre.

R.— I no fa calor!

P.— Quant temps trigueu per fer un decorat d'una obra?

R.— Depèn, segons l'obra. En aquest cas és molt difícil poder dir perquè es va creant. Comences amb una imatge inicial i es va afegint coses i es fan proves. Si parlem d'un muntatge escenogràfic, triguem dos mesos a fer-ho.

P.— On heu après a cantar?

R.— A la dutxa!

R.— Jo no en sé de cantar!

R.— Jo tampoc!

R.— Bé, depèn. De vegades, encara que no en sàpigues, no necessites fer-ho molt bé. És més important com canta el personatge que no com cantes tu personalment.

R.— Jo tinc un personatge, que es diu Manolita, que canta molt malament. Fa riure.

R.— Fins i tot, els que tenim més formació musical, tenim un personatge que canta malament. Fa veure que canta bé, però no ho fa.

R.— A més hi ha un senyor que fa les músiques, el compositor, que pensa com som nosaltres i fa una música que ens va molt bé i sembla que cantem fantàsticament bé.

P.— Com es creen les bandes sonores i lletres de les cançons?

R.— Hi ha un senyor que es diu Joan Ribes que fa la música. Parla amb el director que li diu que vol que les cançons expliquin una història. El compositor pregunta qui explicarà aquesta història, amb quines veus...I llavors compon una cançó expressament per aquell personatge. O la cançó del final que cantem tots junts.

P.—Quant temps necessiteu per assajar les vostre obres de teatre abans d'estrenar-les?

R.— Amb "La Cubana", el rècord està en un any i dos mesos. Però aquesta obra l'hem fet en cinc o sis mesos., molt temps. Normalment, altres companyies assagen tres mesos.

R.— Aquesta obra que fem ara (Campanades de boda) hem assajat sis mesos. Penseu que abans d'assajar hi havia molta feina. Fins que

s'arriba a estrenar, passa molt de temps. Primer s'ha d'escriure l'obra, pensar com es farà, buscar els actors, assajar i al final, estrenar. Des de l'inici fins a estrenar pot passar tranquil·lament un any.

P.— Ens podeu explicar alguna anècdota que us hagi succeït?

R.— Uf! Jo tinc una gossa, que es diu Golfa i que me l'emporto al teatre. La lligo darrera de l'escenari. Quan fèiem "Cómeme el Coco Negro", repartíem uns entrepans de mortadella, doncs, un dia, en el moment que tant els actors com el públic menjàvem l'entrepà de mortadella, la Golfa va olorar la mortadella es va escapar i va pujar a l'escenari, va passar per darrera nostre i no la vam veure, però el públic si i tots van començar a riure ...

P.— Que espereu del públic quan els impliqueu perquè participi en el vostre espectacle?

R.— Que estiguin a gust i que s'ho passin bé. De vegades, tenen vergonya i no volen, llavors busquem una altra persona que vulgui participar.

R.— Nosaltres proposem un joc i els que vulguin participar es posen més a prop o al passadís.

P.– Algun cop heu treballat amb alguna persona amb discapacitat?

R.– Jo he col·laborat molt amb Femarec i he fet una obra de teatre amb un noi que és tetraplègic i un altre que és cec. És molt interessant i gratificant. Siguis com siguis, pots treballar, jo mateixa tinc una discapacitat lleu, tinc un braç amb paràlisi. Tots som diferents i tots som iguals.

P.– Què us agrada més fer, televisió o teatre?

R.– Teatre.

R.– Teatre.

R.– Teatre.

R.– Teatre.

R.– La televisió és més còmoda, et pentinen, et maquillen i tu has de dir la teva frase i ja està. El teatre és més emocionant. Tens el públic, és molt més directe.

P.– Heu actuat fora d'Espanya? Quines diferències hi ha entre el públic català, espanyol i estranger?

R.– Vàries vegades i amb diversos espectacles. Per exemple, primer amb el “Cómeme el Coco Negro”, el vam començar aquí, vam anar a Andorra (riures) ... Nooo. Vam anar a Andorra i vam anar a Cuba, al Festival de Cuba. Després vam anar a França, a An-

glaterra, a Argentina, a Argentina també amb “Cegada de Amor”, a fer les Espanyes.

R.– Quan acabem a Barcelona, anirem a Saragossa, Madrid, València... Ens bellugarem.

R.– La diferència del públic, depèn. El català entén l'humor de La Cubana perquè és molt d'aquí. A Andalusia són molt divertits, molt expressius, més que al nord, però a tot arreu els hi agrada perquè “La Cubana” sempre fa una adaptació a cada lloc i a cada ciutat que va. Inclòs fas referències a cada lloc que actues. Però el públic és bo a tot arreu i accepta i riu i s'ho passa bé i, nosaltres, també.

P.– Feu actuacions al carrer?

R.– Sí, “La Cubana” al principi, quan es va crear, el primer que feien eren coses al carrer. Ara sortim al carrer perquè la gent s'hi fixi, li agradi i vingui al teatre.

P.– Us han donat algun premi per la feina que realitzeu?

R.– Sí, una vegada en el Coco.

R.– Bé, la veritat és que molts.

R.– No ens podem queixar, de sempre ha agradat molt el que ha fet “La Cubana” i hi ha gent que ho agraeix.

P.– Us ho passeu bé actuant en “Campanades de boda”?

R.– Sí, molt bé. Perquè a part que ens agrada treballar al teatre, aquesta obra és molt divertida i fresca. Comença d'una manera que La Cubana no ha fet mai, que és un teatre amb un públic amb una separació. A la primera part no hi ha massa participació del públic. La segona part és tot el contrari, molta participació i és molt divertida, com un joc.. ens ho passem molt bé.

R.– El teatre cada dia és diferent. Fa gràcia veure com el company s'equivoqua, s'entrebanca, se li cauen les dents.. Tot això fa riure.

R.– Ja no és només de cara al públic, sinó també la relació entre nosaltres per poder-li donar tota aquesta alegria al públic. Entre nosaltres casi sempre, hi ha bon rotllo.

P.– Quins dies actueu a la setmana i quin horari feu en l'obra “Campanades de boda”?

R.– Treballem molt, de dimarts a diumenge i el dissabte fem dues funcions. Això vol dir que entrem a les quatre a treballar, preparem tot i comencem a les sis, fem una funció. Quan acabem es neteja tot el terra,

entra la gent que ve a la segona funció, mengem un entrepà i sortim cap a les dotze de la nit.

R.– El dilluns fem festa.

P.– Quants balls i cançons surten a l'obra “Campanades de boda”?

R.– Cinc cançons i la del final. Però és molt musical, sobretot la segona part que hi ha molt de Bollywood. Sempre hi ha música de fons.

P.– Ara que hi ha crisi, va molta gent a veure el vostre espectacle?

R.– El nostre teatre s'omple o hi ha una bona entrada. Això és satisfactori perquè demostra que el que estàs fent té un bon resultat. L'avantatge és que qui ve s'ho ha passat bé, li diu a un altre i així fa publicitat. Per això segueix venint gent al teatre.

R.– També feia uns quants anys que no estàvem a Barcelona, i la gent tenia ganes. Tot ajuda.

Introducció Eix Temàtic

Com cada any hem triat un tema que guii les activitats de l'eix temàtic. Durant aquest 2013 ens centrarem en conèixer tot allò relacionat amb Internet i amb la resta de Mass Media.

La televisió i el cinema han estat els Mass Media en el quals hem centrat les nostres activitats al llarg del primer quadrimestre. Hem conegut Méliès, un dels pares del cinema, hem gaudit d'un Carnestoltes de pel·lícula, hem après com va néixer la televisió, hem celebrat la Mass Mona...

Pel que fa el segon quadrimestre, ens hem centrat en ampliar els nostres coneixements sobre Internet.

Gràcies a la col·laboració del cos de Mossos d'esquadra hem pogut copsar tots els perills que es troben tant en la xarxa com en el nostre dia a dia. A més, hem fet diferents sortides a la ràdio i la televisió per poder veure com funcionen per dins aquests Mass Media.

Durant la resta de l'any continuarem ampliant els nostres coneixements de la resta de mitjans de comunicació com la premsa escrita.

Esther Rodriguez
-psicòloga-

El dia 8 de febrer a Canigó vam celebrar un Carnestoltes de cinema, anomenat "Llums, càmeres i acció". Com que durant aquest quadrimestre estem estudiant el cinema i la televisió, vam pensar que seria divertit fer compar-ses amb disfresses de pel·lícules conegudes.

Primer de tot vam realitzar una sortida per anar a comprar material i així poder confeccionar les disfresses.

Vam buscar per Internet pel·lícules per escollir de quina ens volíem disfressar. La que vam triar va ser un secret que no li podíem dir als altres companys.

Ens vam posar mans a l'obra i ens van sortir unes disfresses molt originals. Alguns dels nois van preferir venir disfressats de casa.

El divendres a la tarda vam celebrar una gran festa tots plegats, on també van participar el SOI i la USAP. Aquest any, per amenitzar la festa vam tornar a utilitzar l'ordinador com a mitjà de comunicació i vam posar a la televisió del taller vídeos musicals moderns i amb molta marxa. Totes les comparses vam desfil·lar i va haver disfresses de pel·lícules molt diverses. També vam tenir a un barrufet, una xinesa, una bufona, un parell de pastors i uns vaquers que van venir de l'oest.

Les monitores també es van disfressar, portaven un Òscar molt gran i representaven pel·lícules molt famoses com ET, la Guerra de les Galàxies i actors importants.

Després de deliberar molta estona, el jurat va creure que totes les comparses es mereixien un premi. A l'STO va ser un llibre per unitat de taller i el SOI i USAP un coixí de ratolí per a l'ordinador. Com a premi especial ens van lliurar una estàtua d'un Òscar a la

millor pel·lícula rockera, fantàstica, còmica, i romàntica. El SOI va tenir un Òscar a la millor pel·lícula d'efectes especials i la USAP a la millor pel·lícula de l'oest.

-STO-

M'Espresso

Bijuteria de pel·lícula

El dia 27 de Febrer, vam realitzar l'activitat "La boja acadèmia del cinema". On hi van participar l' STO i el SOI.

Vam realitzar un joc sobre el món del cinema on cada grup havia de passar unes proves que consistien en endevinar noms de pel·lícules, bandes sonores, noms d'actrius i d'actors.

Per poder portar a terme aquesta activitat, vam utilitzar les noves tecnologies com la televisió, Internet...

Les proves es podien resoldre de diferents maneres:

- * Veient escenes de pel·lícules.
- * Escoltant les bandes sonores i endevinant el nom de la pel·lícula.
- * Fent mímica, interpretàvem un tros de l'escena més coneguda d'una pel·lícula i un altre grup ho havia d'endevinar. Ex: donant cops de peu havíem d'esbrinar el nom de la pel·lícula Bruce Lee.

A la televisió sortien fotografies d'actors i actrius i havíem de saber el seu nom.

Per últim hi havia unes targetes "sorpresa" amb pistes i/o preguntes i calia encertar les pel·lícules.

més importants deixen la seva empremta de la mà al terra, junt amb el seu nom.

Nosaltres, vam fer un gran mural i a l'acabar l'activitat, cada grup va poder escollir un color diferent i tots

Per cada prova que realitzàvem correctament les monitores ens donaven una estrella daurada. Segons la dificultat de la prova, aconseguíem 1, 2 o 3 estrelles. La fita era aconseguir 15 estrelles per poder accedir al passeig de la fama de "Caniwood". Dies enrere, al taller vam treballar, mitjançant Internet, quin significat té el Passeig de la Fama i on és. També vam veure que els actors i actrius

vam deixar les nostres empremtes, igual que fan els actors i actrius.

Coincidint que aquella mateixa setmana es va fer el lliurament dels Òscar 2013, nosaltres també ens vam convertir en actors i actrius per un dia.

-STO-

Sant Jordi 2013

La festa al Carre

El dia 27 de Maig, al taller, vam realitzar l'activitat "La teva pel·li em sona", com a cloenda de l'estudi del cinema i la TV. La finalitat d'aquesta activitat va ser apropar-nos d'una manera lúdica al món de la TV, tot emprant l'Internet i les noves tecnologies en tot el procés.

La preparació ens va ocupar tot el primer quadrimestre. Cada taller va escollir el ball d'una pel·lícula, vam elaborar les disfresses i vam assajar les cançons escollides, creant la nostra pròpia coreografia.

"La teva pel·li em sona" va consistir en la simulació d'un concurs de TV. Cada taller va fer el ball i la resta dels nois havien d'endevinar el títol de la pel·lícula que eren la de Grease, Los Picapedra, Mary Popins i Mamma Mia.

A més, disposàvem d'un jurat disfressat de "dues expertes mundials" en ball i interpretació que valoraven la nostra posada en escena.

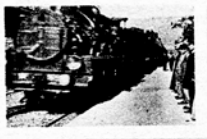
Després, la nostra tècnica en so ens va ajudar a comprovar que havíem encertat la pel·lícula, mitjançant el Youtube.

Finalment, va haver-hi un empat i cada taller va guanyar un diploma i una medalla realitzada amb material reciclat.

Història del cinema

Amb el naixement de la fotografia l'any 1839, es va començar a plantejar la possibilitat, entre els inventors, d'obtenir una imatge en moviment. En aquella època ja es projectaven imatges fixes que s'intentaven animar amb diferents trucs. El 1868 es comercialitza per primer cop el rollo de cel·luloide i comença a mostrar-se en públic les primeres imatges en moviment. A partir d'aquí es fa realitat el cinematògraf com a nou espectacle per al públic.

Abans, però, alguns inventors americans i europeus ja tenien un objectiu comú que era el visionat i la projecció d'imatges en moviment. Destaquen: Tomas Alva Edison i els germans Lumière. Són aquests últims els que realitzen la primera projecció pública amb el cinematògraf el 28 de desembre de 1895 a París: "Arribada del tren a l'estació"

Va tenir tant èxit que es comencen a produir a gran escala pel·lícules cada cop més llargues i amb millors històries.

El francès Georges Méliès comença a dirigir una sèrie de pel·lícules que

tenen molts trucs i efectes, imatges màgiques en la que desapareixen persones, xoquen trens, creixen objectes i, fins i tot, poden viatjar a paratges desconeguts. Georges Méliès

serà recordat com el mag del cinema i el precursor dels efectes especials. Va ser pioner en la utilització del truc de substitució d'elements parant la càmera, gravant dues vegades sobre el mateix negatiu i els famosos fosos en negre. També va crear el que es considera el primer estudi de cinema.

El 1902 va crear la seva obra més important "Viatge a la Lluna". En

aquesta obra destaca la continuïtat narrativa al muntar una seqüència del tret del canó que porta als astrònoms a la Lluna i a continuació posar en escena un decorat amb la cara animada d'aquesta que va creixent i sobre la que acaba d'aterrar la nau/canó clavant-se a l'ull de la Lluna.

La pel·lícula "La invenció d'Hugo" està inspirada en la biografia del francès. **-SOI-**

Aquest trimestre hem visitat les instal·lacions de TV3 a Sant Joan Despí, que és on es realitzen els programes informatius, els del canal Esport 3 i els d'entreteniment. La visita va estar guiada per una hostessa que es diu Meritxell. Vam començar per la sala de redacció, tot i que no vam poder entrar. En aquesta sala és on reben totes les informacions durant les 24 h del dia i els periodistes redacten el guió.

Tot seguit, vam anar a la sala de control dels informatius, des d'aquí controlen tot el que passa al plató i veuen altres canals nacionals per controlar l'audiència i no perdre-la en els moments de publicitat i també veuen les televisions internacionals de notícies. A la mateixa sala hi ha la sala de so, on controlen el so del plató i on es comuniquen amb les persones que estan al plató.

També ens van ensenyar el plató dels informatius: telenotícies, esports, temps, trànsit i comarques. El plató del canal 3/24 és virtual i la seva informació s'actualitza cada hora. Una de les coses que més ens va agradar va ser veure com feien el temps. Fins fa poc utilitzaven el sistema croma, que és un fons verd sobre el que apa-

reixen els plànols del temps però només en pantalla. Avui en dia als telenotícies de TV3 utilitzen el "vídeo world" que és una pantalla on surt directament la imatge. És una sorpresa entrar al plató i veure que és molt més petit del que sembla quan ho veus a la televisió. Això és degut que s'utilitzen unes càmeres amb gran angular que fa que tot sembli més gran. Ens van ensenyar tres tipus de micròfons: de corbata, de mà i el d'auricular.

Després vam visitar la nau on guarden les unitats mòbils, són camions molt grans que per dintre són una sala de control petita. Les unitats mòbils es desplacen allà on està la notícia. Al costat està el magatzem dels decorats i l'atrezzo i els tallers on es creen aquests decorats. Tot s'ho fan ells mateixos.

També vam veure el plató de l'Esport3 i el del programa "Divendres".

En total, a les instal·lacions de TV3 hi ha 9 platós, tres d'ells fixes: notícies, esport3 i "Divendres". Els altres els van canviant segons el programa que fan. Per acabar, vam visitar la zona de maquillatge, perruqueria i vestuari.

La segona visita ha estat a Catalunya Ràdio, situada a l'Av. Diagonal, prop de la plaça Francesc Macià. Catalunya Ràdio és un grup de quatre emissores: Catalunya Ràdio, Catalunya Informació, Catalunya Música i iCat.cat. Va ser a l'estudi de l'i-Cat.cat on va començar la visita. En aquest cas, la Míriam era la nostra guia. La ràdio és diferent a la televisió. Aquí vam veure fins a 18 estudis, tots insonoritzats, amb la seva respectiva sala de control, més coneguda com la "peixera" perquè estan envoltades de vidre.

Als estudis hi ha els locutors que sentim per la ràdio i a les peixeres hi ha els tècnics. Els locutors i els tècnics es comuniquen a través dels auriculars. Un dels estudis és diferent dels altres, amb doble porta, fusta, doble vidre i el sostre irregular. És l'estudi de gravació.

També vam visitar l'estudi dels informatius on redacten les diferents

notícies que fan cada hora. En aquest estudi hi ha moltes televisions per controlar les diferents informacions.

Una de les coses més sorprenents és que hi ha una discoteca, en el sentit que tenen més de 125.000 músiques diferents arxivades en diferents formats: CD, MP3 i disc de vinil. També vam veure les diferents sales de redacció segons el tema: informatius, culturals, esports, música...

Per acabar vam visitar un espai ple de màquines, cables i botons que anomenen el "Servei" i és on controlen totes les emissores del grup i on mantenen una còpia d'arxiu de tots els programes durant dos anys. Un cop passat aquest temps, ho esborren perquè no hi ha prou espai al disc dur per tenir-ho tot.

L'únic programa que feien en el moment de la nostra visita va ser el que dirigeix Manuel Fuentes al que vam poder saludar. **-SOI-**

Durant el primer quadrimestre, a la USAP hem treballat els temes de la televisió i el cinema ja que aquest any a Canigó l'eix temàtic està relacionat amb els MASS MEDIA.

Per treballar el tema del cinema, a Carnestoltes vàrem fer les nostres pròpies disfresses de personatges de pel·lícules.

Per elaborar-les, a més de buscar imatges per Internet, vam veure les pel·lícules en que es basarien les nostres disfresses, la Usap matí ho va fer dels Picapedra i la Usap tarda dels Dalton.

Posteriorment a Carnestoltes, vam realitzar l'activitat de recerca d'informació de la història de la televisió i el cinema, els seus creadors, l'evolució, imatges dels dos temes, etc.

Una vegada vàrem tenir tota la informació, classificada i preparada amb els diversos títols i fotografies, ho vam imprimir i vam crear els nostres murals per al hall.

Per treballar el tema del cinema, també vàrem veure la pel·lícula "La Invenció de Hugo" que està relacionada amb la vida de George Méliès i vam anar a visitar una exposició sobre ell a Caixa Forum, on ens van explicar la seva vida i la història de les seves pel·lícules i aparells, com per exemple la Càmera fosca.

Aprofitant la celebració de Pasqua, vam realitzar la nostra pròpia mona relacionada amb els MASS MEDIA.

Després de veure diversos tutorials, cada grup va escollir la manera que més els va agradar per decorar la mona. El grup del matí vam fer una televisió i el grup de la tarda la pantalla d'un ordinador.

A part de totes aquestes activitats, també hem realitzat diverses sortides, com la visita a l'exposició de la tecnorevolució al Cosmocaixa. El grup del matí també ha pogut gaudir de gaudir de la visita a TV3 i Catalunya Ràdio.

La USAP, durant aquest any seguirem treballant el tema dels MASS MEDIA i esperem continuar realitzant sortides tan interessants. Us animem a visitar les exposicions ja que d'aquestes hem après coses noves i a més ens han resultat molt interessants.

- USAP -

A la Llar-Residència, aquestes darreres setmanes ens hem posat cinèfils i hem pogut aprofundir la temàtica cinematogràfica.

És un secret a crits que és un tema que a molts de nosaltres ens apassiona i ens agrada molt ocupar les estones mirant grans joies del cinema, fins i tot col·leccionar-les, conèixer els seus actors, les seves bandes sonores, la seva temàtica... No és estrany que, si tenim una estoneta lliure el cap de setmana, trobar-nos a la llar mirant pel·lícules o anant a museus o cinemes on en fan alguna. Ens encanta!!

Tot i això, aquest cap de setmana hem preferit fer una altra cosa molt diferent, però també relacionada amb el cinema. En lloc de mirar cap

pel·lícula, decidim estudiar la història del cinema fent una manualitat.

Hem fet un gran projector de cinema amb cartolines i després perquè quedi ben maco i alegre el pintem d'uns colors ben llampants, però no acaba aquí, de forma molt senzilla i amb material per enquadrar, hem fet que els rotllos de pel·lícula girin sobre el seu eix com les màquines de veritat. Al girar deixa veure les diferents etapes de la història del cinema, des del primer kinetoscopi, que es tractaria de la primera seqüència d'imatges pensades per donar sensació de moviment, passant pel cinema mut i en blanc i negre, pel gran avanç que va suposar el so al cinema, l'evolució de les tècniques cinematogràfiques fins arribar a les pel·lícules modernes i la revolució del 3D.

Com no disposàvem de molt espai, una bona manera d'expressar tot això és representant amb imatges de personatges il·lustres com Charles Chaplin, el Cantor de Jazz, que es tracta de la primera pel·lícula en so i l'entranyable E.T.

Ara, cada cop que ens seiem a gaudir de qualsevol pel·lícula, sigui de l'època que sigui, podrem saber la gran evolució que ha fet el cinema a través dels anys.

- LLAR-

Centre Ocupacional Canigó

Avda. Vallvidrera, 22 08017 Barcelona

Telf. 932 032 570

E-mail: fcanigo@fcanigo.org

<http://www.fcanigo.org/canigo>

Elaborem els teus manipulats

El drac Xen es jubila

Hi havia una vegada un regne que estava a dalt de la muntanya, on vivia una princesa amb la seva família. Prop d'aquest regne hi havia una cova on vivia un drac verd que es deia Xen.

Una nit la princesa va sentir un soroll i va sortir del castell. Des de llavors la família no sabia res d'ella i com que estaven preocupats, varen començar a buscar-la i el rei va demanar ajuda a d'altres regnes. Passats uns dies, es van presentar

al castell diferents candidats de moltes províncies. El rei Simpson els va dir que per poder ser el Sant Jordi de la seva filla haurien de passar tres proves:

El llançament d'arc, muntar molt bé a cavall i ser el millor espadatxí.

De tots els candidats que s'havien presentat els millors van ser, Aquil·les, Hèrcules i Atreyu. D'aquests tres, Atreyu perd la concentració i erra el tir amb arc. A l'última prova Hèrcules i Aquil·les s'enfronten en un duel d'espases, el combat

està molt igualat però Hèrcules dona un cop d'espasa a Aquil·les tan fort que aquest perd l'equilibri, la seva espasa cau a terra i finalment, Hèrcules guanya el combat.

Hèrcules va anar cap a la cova i es va trobar al drac amb la princesa. Hèrcules li va preguntar al drac perquè

tenia allà la princesa i aquest li va dir:estic molt vellet per aguantar a la princesa, jo només volia ajudar-la a buscar el seu fermall i ella va aprofitar

per ficar-se a la meva cova. Jo em vull jubilar (no parava de dir el pobre drac). Llavors, Hèrcules com va veure que el drac estava tan vellet li va dir que els ciutadans del poble el cuidarien, se'n portarien la princesa i li llegirien llibres perquè no estigués sol. El drac es va mostrar molt agraït i li va oferir una rosa, que Hèrcules li va donar a la princesa i junts se'n van anar al castell on van ser molt feliços.

Als estudis de Televisió Correcuita hi havia un director conegut com a Fuyu el Drac. Aquest era molt simpàtic però temperamental. Fuyu estava fart d'una de les presentadores del programa que es deia Fiona.

Un dia que no podia més, va fer un esternut molt fort i la va enviar al plató d'una altra emissora. En aquest plató feien un programa per buscar parella que es deia "Troba el

teu Sant Jordi". La Fiona va seure al tron i va ser protagonista del programa. Tothom la va aplaudir i van començar a aparèixer diversos pretendents, com ara Pedro Picapedra, Shrek i Petry. Aquests havien de fer un càsting que consistia en realitzar tres proves. D'aquesta manera demostrarien a la Fiona el seu amor i ella escolliria qui seria el seu Sant Jordi.

La primera prova consistia en endevinar un curiós plat de menjar, cucs amb bolets. I l'havien de tastar amb els ulls tapats. Aquesta la va guanyar Shrek.

A la segona prova, els pretendents havien d'explicar acudits a la Fiona i el primer que aconseguís fer-la riure guanyava la prova. Només va aconseguir fer-la riure Petry, sent així guanyador d'aquesta prova.

Per desempatar, Petry i Shrek van haver de ballar el "Gangnam Style" i el millor ballarí seria proclamat Sant Jordi de Fiona. La prova va estar molt igualada i tots dos ho varen fer veritablement bé però el que es va endur la rosa vermella, el llibre al millor Sant Jordi i l'amor de la Fiona va ser.....Shrek!

- USAP TARDA-

Xatonada

El xató és un plat típic de la zona del Garraf i del Penedès, a la costa catalana. Es tracta de fer una amanida d'escarola, bacallà, anxoves, tonyina i olives negres, amanida amb salsa romesco a base de: tomàquet, nyores, alls, ametlles torrades i pa torrat.

Ingredients:

1 escarola.

100 grams de bacallà esqueixat des-salat.

100 grams de tonyina amb oli.

6 grams d'anxoves.

50 grams d'olives negres.

Per a la salsa:

2 ó 3 tomàquets madurs.

Una cabeça d'alls.

100 grams d'ametlles torrades.

2 nyores.

1 llesca de pa petita torrada.

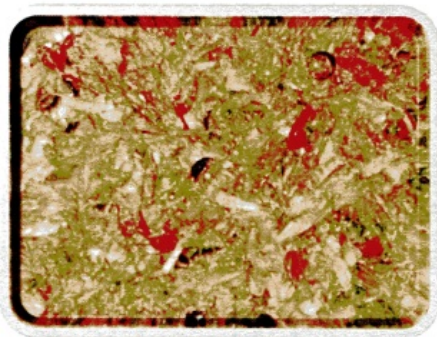
200 cls. d'oli d'oliva.

100 grams vinagre blanc.

Sal.

La preparació:

Per al romesco, el dia abans, posem les nyores en aigua perquè es rehidratin. En un pot posem els alls pelats escalivats (4 min. al microones), els tomàquets escalivats (2min. al microones), les ametlles torrades, la carn de la nyora, el pa torrat, l'oli, el vinagre i la sal i ho passem tot per la trituradora, fins que quedi una salsa homogènia.

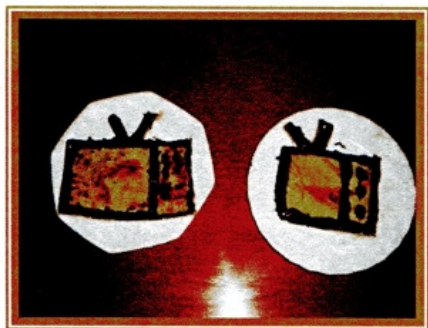
D'una altra banda, preparem l'escarola, barrejada amb la tonyina, les anxoves, el bacallà i les olives. Finalment amanim amb la salsa romesco.

-SOI-

Recepta de televisió

A la Llar-Residència estem fets uns cuinetes. Aquest cap de setmana hem tornat a posar-nos els davantals i rentat bé les mans per preparar-nos per cuinar. Hem fet una recepta molt especial inspirada en els medis de comunicació i les Mass Media. Mai pensàrieu com de dolç i saborós pot ser aquest tema quan toquem els fogons. Nosaltres tampoc ho sospitàvem.

Hem fet unes coques americanes amb forma de televisions farcides de xocolata i nata. Fem servir 2 tasses de llet, unes altres 2 tasses de farina, 2 cullerades de mantega, sucre, sal i 2 ous. Ho barregem tot en un bol sense la clara de l'ou. Aquesta la batem fins que quedi a punt de neu i, posteriorment ho barregem tot plegat.

Ens fa molta gràcia que la barreja bombolleja quan l'aire s'escapa d'ella. Anem fregint les coques a una paella antiadherent.

Després, arriba el moment de realitzar el pas que realment dóna el toc especial a la recepta, donar forma amb cura a la torta i dibuixar els detalls amb la xocolata i la nata per als últims retocs. Necessitem l'ajuda dels monitors però estem molt i molt orgullosos de la nostra obra i, sobretot, estem desitjant menjar-les.

- LLAR-

En aquest nou número de la revista, els nois/es de la USAP us volem recomanar un nou itinerari que anomenarem "Una Barcelona de cinema".

La ciutat Comtal de Barcelona gaudeix d'uns escenaris molt rics de paisatges, arquitectura, etc. Per aquest motiu s'han rodat un gran número de pel·lícules reconegudes al món del cinema.

La primera proposta és visitar el **Parc del Laberint d'Horta**, ja que al seu interior s'han rodat 16 pel·lícules, 4 d'elles produccions internacionals com per exemple: "*El Perfum*", "*Seeingdouble*" o "*La Ciudad de los prodigios*". Per aquest motiu, aquestes instal·lacions, han estat visitades per diversos directors i actors de cinema nacional i internacional.

Per arribar des de Canigó:

Vam baixar l'Av. Vallvidrera fins la Pl. Borràs on vam agafar l'autobús 60 direcció Pl. de les Glòries Catalanes-Gran Via. Vam baixar a la parada Parc de la Vall d'Hebron i vam caminar fins el Passeig dels Castanyers.

La nostra visita al Parc va ser molt interessant i divertida ja que a més de gaudir de les meravelloses vistes de Barcelona que hi ha des d'allà, vam entrar en un dels llocs que més surt a les pel·lícules esmentades: el laberint.

Vam fer grups per entrar al laberint i així poder competir per veure qui era el primer en trobar la sortida. La monitora ens ajudava des de fora guiant-nos. Va ser molt divertit!!

La nostra segona proposta és visitar un dels barris més emblemàtics de Barcelona: el **Barri de Gràcia**.

Uns carrers més amunt, hi ha la **Plaça del Sol**, un altre punt animat del barri, amb bars i terrasses.

Seguim tirant més amunt, trobant-nos en una de les places de més renom, la **Plaça del Diamant**, coneguda per la novel·la homònima de *Mercè Rodoreda*, que narra la història de *La Colometa*, en la Barcelona de la postguerra.

D'aquí anem cap a la **Plaça Rovira i Trias**, que porta el nom de l'Arquitecte Municipal de Barcelona *Antoni Rovira i Trias* (1816-89), a qui es va encarregar fer la remodelació de l'*Eixample*, però que des de Madrid es va impedir a favor d'*Ildefons Cerdà*. Tot i això, va ser l'artífex del disseny urbanístic de *Gràcia*, amb els seus carrers estrets i placetes. També s'encarregà de l'enderroc de la *Ciutadella*. En un dels bancs de pedra, una escultura de ferro a mida natural el recorda.

Comencem a baixar pel barri, fins arribar a la **Plaça de la Virreina**, amb l'*església parroquial de Sant Joan* (1884), que amb les seves cases baixes i bars, sembla un poble.

Un cop deixem enrere la Plaça de la Virreina, anem fins la Plaça Joanic. Tot i que aquesta no guarda un interès històric especial, és un dels punts per iniciar la ruta pel barri. Aquesta plaça està dedicada a *Francesc Pi i Margall*, polític i escriptor barcelonès que va arribar a la Presidència de la Primera República Espanyola.

Per finalitzar la nostra ruta, visitem el **Mercat de la Llibertat**. Inaugurat l'any 1888 i que es va modernitzar gràcies a la remodelació integral però respectuosa amb el valor patrimonial de l'edifici d'estil modernista.

Al Mercat de la Llibertat ens acomiadem fins la propera ruta. Desitgem que us agradin les nostres propostes i us animeu a realitzar-les i gaudir-les com nosaltres.

-USAP MATÍ-

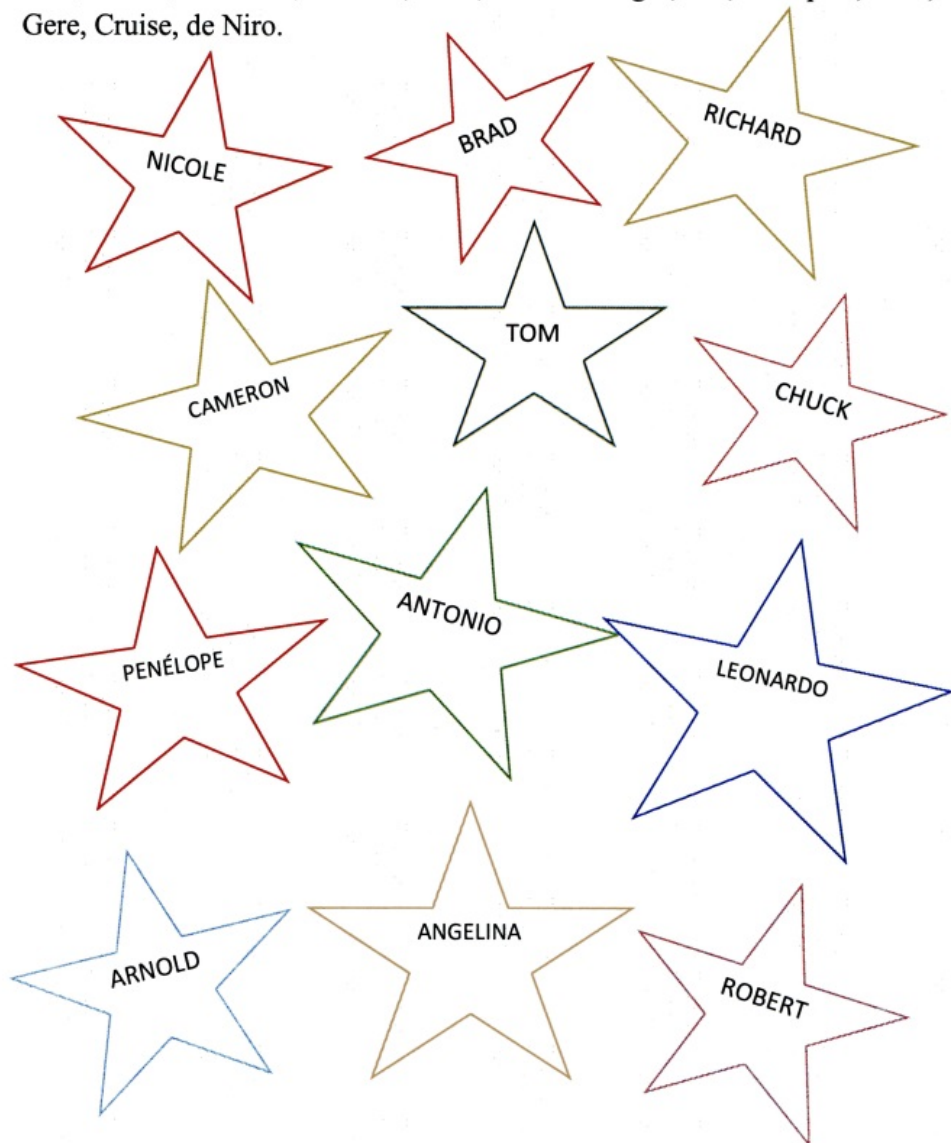
Per finalitzar us deixem unes imatges de la visita que va fer una representació dels nostres jugadors de Basquet al Palau Blaugrana.

EL PASSEIG DE LA FAMA

El Passeig de la Fama ha perdut els cognoms d'aquests actors i actrius, troba'ls!

Díaz, Norris, Banderas, Kidman, Cruz, Swarzeneger, Pitt, di Caprio, Jolie, Gere, Cruise, de Niro.

Solucions: Nicole Kidman, Brad Pitt, Richard Gere, Cameron Diaz, Tom Cruise, Chuck Norris, Penélope Cruz, Antonio Banderas, Leonardo di Caprio, Angelina Jolie, Arnold warzeneger, Robert De Niro.

“No permetis que ningú digui que ets incapaç de fer alguna cosa, ni tan sols jo. Si tens un somni, has de conservar-ho. Si vols alguna cosa, surt a buscar-la, i punt. Saps? La gent que no arriba a aconseguir els seus somnis acostuma a dir als altres que tampoc compliran els seus”.

***Will Smith (A la recerca de la felicitat)**

